

Hán dịch: nhà Đường, đại sư Thật Xoa Nan Đà.

Việt dịch: Việt Nam, Tỳ-kheo Thích Trí Tịnh.

KINH HOA NGHIÊM

TẬP BẢY – 04

PHẨM NHẬP PHÁP GIỚI

THỨ - 39.04

NGHI THỨC KINH HOA NGHIÊM

TỊNH PHÁP GIỚI CHƠN NGÔN

Án Lam (7 lần)

TỊNH KHẨU NGHIỆP CHƠN NGÔN

Tu rị tu rị, ma ha tu rị, tu tu rị ta bà ha. (3 lần)

TỊNH BA NGHIỆP CHƠN NGÔN

**Án ta phạ bà phạ, thuật đà ta phạ, đạt ma ta phạ, bà phạ
thuật độ hám.** (3 lần)

PHỔ CÚNG DƯỜNG CHƠN NGÔN

Án nga nga nã tam bà phạ phiệt nhựt ra hồng. (3 lần)

TÁN PHẬT

Pháp Vương Vô Thượng Tôn

Tam giới vô luân thất

Thiên nhân chi Đạo sư

Tứ sanh chi Từ phụ

Ư nhứt niệm quy y

Năng diệt tam kỳ nghiệp

Xưng dương nhược tán thán

Ức kiếp mạc năng tận.

QUÁN TƯỚNG

Năng lễ, sở lễ tánh không tịch,
Cảm ứng đạo giao nan tư nghĩ,
Ngã thử đạo tràng như Đế châu,
Thập phương chư Phật ảnh hiện trung,
Ngã thân ảnh hiện chư Phật tiền,
Đầu diện tiếp túc quy mạng lễ.

ĐÁNH LỄ TAM BẢO

CHÍ TÂM ĐÁNH LỄ: Nam-mô Tận Hư không Biến Pháp Giới, Quá, Hiện, Vị Lai Thập Phương Chư Phật, Tôn Pháp, Hiền Thánh Tăng Thường Trụ Tam Bảo. (1 lạy)

CHÍ TÂM ĐÁNH LỄ: Nam-mô Ta Bà Giáo Chủ Điều Ngự Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật, Đương Lai Hạ Sanh Di Lặc Tôn Phật, Đại Trí Văn Thù Sư Lợi Bồ-tát, Đại Hạnh Phổ Hiền Bồ-tát, Hộ Pháp Chư Tôn Bồ-tát, Linh Sơn Hội Thượng Phật Bồ-tát. (1 lạy)

CHÍ TÂM ĐÁNH LỄ: Nam-mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật, Đại Bi Quán Thế Âm Bồ-tát, Đại Thế Chí Bồ-tát, Đại Nguyên Địa Tạng Vương Bồ-tát, Thanh Tịnh Đại Hải Chúng Bồ-tát. (1 lạy)

TÁN LƯ HƯƠNG

**Lư hương vừa ngún chiên đàn
Khói thơm ngào ngạt muôn ngàn cõi xa
Lòng con kính ngưỡng thiết tha
Ngửa mong chư Phật thương mà chứng minh.
Nam mô Hương Vân Cái Bồ-tát Ma-ha-tát. (3 lần)**

Nam mô Đại Bi Hội Thượng Phật Bồ-tát. (3 lần)

CHÚ ĐẠI BI

Thiên thủ thiên nhãn vô ngại đại bi tâm đà ra ni. Nam mô hắc ra đát na đa ra dạ da. Nam mô a rị da, bà lô yết đế, thước bát ra da, Bồ-đề tát đỏa bà da, ma ha tát đỏa bà da, ma ha ca lô ni ca da. Án tát bàn ra phạt duệ, số đát na tát đỏa. Nam mô tất kiết lật đỏa, y mông a rị da, bà lô yết đế thất Phật ra lăng đà bà.

Nam mô na ra cần trì hê rị, ma ha bàn đa sa mế, tát bà a tha đậu du bằng, a thệ dựng, tát bà tát đa, na ma bà già, ma phạt đạt đậu, đát diệt tha:

Án a bà lô hê, lô ca đế, ca ra đế, di hê rị, ma ha Bồ-đề tát đỏa, tát bà tát bà, ma ra ma ra, ma hê ma hê, rị đà dựng, cu lô cu lô kiết mông, độ lô độ lô, phạt xà da đế, ma ha phạt xà da đế, đà ra đà ra, địa rị ni, thất Phật ra da, dá ra dá ra mạ mạ phạt ma ra, mục

để lệ, y hê y hê, thất na thất na a ra sâm Phật ra xá lợi, phật sa
 phật sâm, Phật ra xá da, hô lô hô lô ma ra, hô lô hô lô hê rị, ta ra
 ta ra, tất rị tất rị, tô rô tô rô, Bồ-đề dạ Bồ-đề dạ, bồ đà dạ bồ đà
 dạ, di để rị dạ, na ra cần trì địa rị sắc ni na, ba dạ ma na ta bà ha.
 Tất đà dạ ta bà ha. Ma ha tất đà dạ ta bà ha. Tất đà du nghệ thất
 bàn ra dạ, ta bà ha. Na ra cần trì, ta bà ha. Ma ra na ra, ta bà ha.
 Tất ra tăng a mục khê da, ta bà ha. Ta bà ma ha, a tất đà dạ, ta bà
 ha. Giả kiết ra a tất đà dạ, ta bà ha. Ba đà ma yết tất đà dạ, ta bà
 ha. Na ra cần trì bàn đà ra dạ, ta bà ha. Ma bà lị thắng yết ra dạ,
 ta bà ha.

Nam mô hắc ra đát na, đa ra dạ da. Nam mô a rị da, bà lô yết
 đế, thước bàn ra dạ, ta bà-ha.

"Án tất điện đô, mạn đa ra, bạt đà dạ ta bà-ha." (3 lần)

Nam mô Thập Phương Thường Trụ Tam Bảo. (3 lần)

VĂN PHÁT NGUYỆN

Lạy đấng Tam Giới Tôn

Quy mạng mười phương Phật

Nay con phát nguyện lớn

Trì tụng Kinh Hoa Nghiêm

Trên đèn bốn ơn nặng

Dưới cứu khổ tam đồ

Nếu có ai thấy nghe

Đều phát Bồ-đề tâm,

Khi mãn báo thân này

Sanh qua cõi Cực Lạc.

Nam mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật. (3 lần)

KHAI KINH KỆ

**Phật pháp rộng sâu rất nhiệm mầu
Trăm nghìn muôn kiếp khó tìm cầu
Nay con nghe thấy chuyên trì tụng
Nguyện tỏ Như Lai nghĩa nhiệm mầu.
Nam mô Hoa Nghiêm Hội Thượng Phật,
Bồ-tát Ma-ha-tát. (3 lần)**

**ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT
HOA NGHIÊM KINH
PHẨM NHẬP PHÁP GIỚI
THỨ BA MƯƠI CHÍN**

Bản in tại Việt Nam đọc từ đầu trang 102 – 130

Bản in Phật Học Viện Quốc Tế đọc từ cuối trang 171 – 217

**Lúc đó, Ngài Văn Thù Sư Lợi Bồ-tát, như Tượng vương, xoay
nhìn Thiện Tài đồng tử mà bảo rằng:**

Lành thay! Lành thay!

**Này thiện nam tử! Người đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, lại
muốn thân cận các bậc thiện tri thức để hỏi Bồ-tát hạnh, tu Bồ-tát
đạo.**

Nầy thiện nam tử! Thân cận cúng dường các bậc thiện tri thức là nhơn duyên trước nhứt để được đầy đủ Nhứt thiết trí. Vì thế nên công việc nầy người chớ có mỗi nhàm.

Thiện Tài đồng tử bạch rằng:

Cúi xin đức Thánh vì tôi mà dạy Bồ-tát phải học Bồ-tát hạnh thế nào?

Phải tu Bồ-tát hạnh thế nào?

Phải đến Bồ-tát hạnh thế nào?

Phải thực hành Bồ-tát hạnh thế nào?

Phải tịnh Bồ-tát hạnh thế nào?

Phải nhập Bồ-tát hạnh thế nào?

Phải thành tựu Bồ-tát hạnh thế nào?

Phải tùy thuận Bồ-tát hạnh thế nào?

Phải ghi nhớ Bồ-tát hạnh thế nào?

Phải thêm rộng Bồ-tát hạnh thế nào?

Phải làm thế nào cho Phổ Hiền hạnh mau được viên mãn.

Lúc đó, Ngài Văn Thù Sư Lợi Bồ-tát vì Thiện Tài đồng tử mà nói kệ rằng:

Lành thay tạng công đức

Có thể đến gặp ta

Phát khởi tâm đại bi

Siêng cầu Vô thượng giác.

Đã phát nguyện rộng lớn

Diệt trừ khổ chúng sanh

Vì khắp các chúng sanh

Tu hành Bồ-tát hạnh.

Nếu có các Bồ-tát
Chẳng nhàm khổ sanh tử
Thì đủ đạo Phổ Hiền
Tất cả không hoại được.
Phước quang, phước oai lực
Phước xứ, phước tịnh hải
Ngươi vì khắp chúng sanh
Nguyện tu Phổ Hiền hạnh.
Ngươi thấy vô biên tế
Mười phương tất cả Phật
Khắp nghe Phật thuyết pháp
Thọ trì chẳng quên mất.
Ngươi ở mười phương cõi

Thấy khắp vô lượng Phật
Thành tựu những nguyện hải
Đầy đủ Bồ-tát hạnh.
Nếu nhập phương tiện hải
An trụ Phật Bồ-đề
Hay theo Đạo sư học
Sẽ thành Nhứt thiết trí.
Khắp tất cả quốc độ
Số kiếp như vi trần
Ngươi tu hạnh Phổ Hiền
Thành tựu Bồ-đề đạo.
Ở vô lượng cõi nước
Trong vô biên kiếp hải

Người tu hạnh Phổ Hiền

Thành mãn những đại nguyện.

Vô lượng chúng sanh đây

Nghe người nguyện đều mừng

Đều phát tâm Bồ-đề

Nguyện học hạnh Phổ Hiền.

Nói kệ xong, Ngài Văn Thù Sư Lợi Bồ-tát bảo Thiện Tài đồng tử rằng:

Lành thay! Lành thay!

Này thiện nam tử! Người đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, cầu hạnh Bồ-tát.

Này thiện nam tử! Nếu có chúng sanh phát tâm Vô thượng Bồ-đề, đây là việc rất khó.

Đã có thể phát Bồ-đề tâm rồi lại cầu Bồ-tát hạnh, việc này càng khó gấp bội.

Này thiện nam tử! Nếu muốn thành tựu Nhứt thiết chủng trí thì phải quyết định cầu chơn thiện tri thức.

Này thiện nam tử! Cầu thiện tri thức chớ có mồi lừa. Thấy thiện tri thức chớ có nhàm đủ. Thiện tri thức có dạy bảo điều gì phải đều tùy thuận. Nơi thiện xảo phương tiện của thiện tri thức chớ thấy lỗi lầm.

Phương Nam này có một nước tên là Thắng Lạc. Trong nước Thắng Lạc có tòa núi tên là Diệu Phong. Trên núi đó có một Tỳ-kheo tên là Đức Vân.

Người nên đến hỏi Tỳ-kheo Đức Vân:

Bồ-tát phải học Bồ-tát hạnh thế nào?

Phải tu Bồ-tát hạnh thế nào?

Nhẫn đến phải như thế nào để được mau viên mãn hạnh Phổ Hiền?

Tỳ-kheo Đức Vân sẽ chỉ bảo cho người.

Thiện Tài đồng tử nghe xong hớn hỏ vui mừng, đánh lễ Văn Thù Sư Lợi Bồ-tát, hữu nhiều vô số vòng, ân cần chiêm ngưỡng, rơi lệ từ tạ mà đi qua hướng nam, đến nước Thắng Lạc, lên núi Diệu Phong.

Ở trên núi đó xem ngó tìm kiếm khắp bốn phía, lòng khao khát muốn được gặp Tỳ-kheo Đức Vân.

Bảy ngày sau mới được thấy Tỳ-kheo Đức Vân ở trên ngọn núi khác đi kinh hành chậm rãi.

Thấy xong, Thiện Tài đồng tử liền đến đánh lễ chân Tỳ-kheo Đức Vân, hữu nhiễu ba vòng cung kính đứng trước Đức Vân mà bạch rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, mà chưa biết Bồ-tát phải học Bồ-tát hạnh thế nào?

Phải tu Bồ-tát hạnh thế nào?

Nhẫn đến phải thế nào để được mau viên mãn hạnh Phổ Hiền?

Tôi nghe đức Thánh khéo có thể dạy bảo, mong đức Thánh thương xót dạy cho tôi thế nào Bồ-tát được thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Đức Vân Tỳ-kheo bảo Thiện Tài đồng tử rằng:

Lành thay! Lành thay!

Này thiện nam tử! Người đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, lại có thể hỉ hạnh của Bồ-tát. Việc như vậy là sự khó trong những sự khó. Những là

Cầu Bồ-tát hạnh, cầu Bồ-tát cảnh giới,

Cầu đạo xuất ly của Bồ-tát,

Cầu đạo thanh tịnh của Bồ-tát,

Cầu tâm thanh tịnh quảng đại của Bồ-tát,

Cầu Bồ-tát thành tựu thần thông,

Cầu Bồ-tát thị hiện môn giải thoát,

Cầu Bồ-tát thị hiện việc làm tại thế gian,

Cầu Bồ-tát tùy thuận tâm của chúng sanh,

Cầu môn sanh tử Niết bàn của Bồ-tát,

Cầu Bồ-tát quán sát hữu vi, vô vi tâm không chấp trước.

Này thiện nam tử! Ta được sức thắng giải tự tại quyết định, tín nhân thanh tịnh, trí quang chói sáng, thấy khắp các cảnh giới khỏi tất cả chướng ngại, quán sát khéo léo, phổ nhãn sáng suốt, đủ hạnh thanh tịnh.

Qua đến tất cả cõi nước mười phương cung kính cúng dường tất cả chư Phật. Thường nhớ tất cả chư Phật Như Lai. Tổng trì tất cả chánh pháp của chư Phật. Thường thấy tất cả chư Phật mười phương.

Những là thấy phương Đông một đức Phật, hai đức Phật,
 Mười đức Phật, trăm đức Phật, ngàn đức Phật,
 Úc đức Phật, trăm ức đức Phật,
 Ngàn ức đức Phật, trăm ngàn ức đức Phật,
 Na-do-tha ức đức Phật, trăm na-do-tha ức đức Phật,

Ngàn na-do-tha ức đức Phật, trăm ngàn na-do-tha ức đức Phật,
Nhẫn đến thấy vô số, vô lượng, vô biên, vô đẳng,
Bất khả số, bất khả xưng, bất khả tư, bất khả lượng,
Bất khả thuyết, bất khả thuyết bất khả thuyết đức Phật.

Nhẫn đến thấy chư Phật bằng số vi trần trong Diêm Phù Đề,

Bằng số vi trần trong bốn châu thiên hạ,

Bằng số vi trần trong Tiểu thiên thế giới,

Bằng số vi trần trong nhị thiên thế giới

Bằng số vi trần trong Đại thiên thế giới,

Bằng số Phật-sát vi trần, nhẫn đến thấy chư Phật bằng số bất
khả thuyết bất khả thuyết Phật-sát vi trần.

Như phương đông, chín phương kia cũng đều thấy như vậy.

Chư Phật trong mỗi phương, những sắc tướng, những hình mạo, những thần thông, những du hý, những chúng hội trang nghiêm đạo tràng, những quang minh chiếu sáng vô biên, những quốc độ, những thọ mạng.

Tùy những tâm sở nghi của chúng sanh mà chư Phật thị hiện những môn thành Đẳng Chánh Giác, làm sư tử hống trong đại chúng.

Này thiện nam tử! Ta chỉ được pháp môn Ưc niệm nhứt thiết chư Phật cảnh giới trí huệ quang minh phổ kiến này thôi. Đâu biết hết được vô biên trí huệ thanh tịnh hạnh môn của đại Bồ-tát.

Những là: Trí quang phổ chiếu niệm Phật môn, vì thường thấy tất cả chư Phật quốc độ những cung điện đều trang nghiêm thanh tịnh.

Môn làm cho tất cả chúng sanh niệm Phật, vì tùy sở nghi của tâm chúng sanh đều làm cho họ được thấy Phật, tâm họ được thanh tịnh.

Môn làm cho an trụ nơi lực niệm Phật, vì làm cho họ nhập vào thập lực của Như Lai.

Môn làm cho an trụ nơi pháp niệm Phật, vì thấy vô lượng Phật được nghe pháp.

Môn niệm Phật chói sáng các phương, vì đều thấy trong tất cả thế giới chư Phật bình đẳng không sai biệt.

Môn niệm Phật vào chỗ bất khả kiến, vì đều thấy trong tất cả cảnh vi tế những sự thần thông tự tại của chư Phật.

Môn niệm Phật an trụ trong các kiếp, vì trong tất cả kiếp thường thấy những việc làm không tạm bỏ của chư Phật.

Môn niệm Phật an trụ trong tất cả thời gian, vì trong tất cả thời gian thường thấy đức Như Lai gần gũi đồng ở chẳng rời bỏ.

Môn niệm Phật an trụ tất cả cõi, vì tất cả quốc độ đều thấy thân Phật vượt hơn tất cả không gì sánh bằng.

Môn niệm Phật an trụ tất cả đời, vì tùy tâm sở thích thấy khắp tam thế chư Phật.

Môn niệm Phật an trụ tất cả cảnh, vì ở khắp trong tất cả cảnh giới thấy chư Như Lai thứ đệ xuất hiện.

Môn niệm Phật an trụ tịch diệt, vì trong một niệm thấy tất cả cõi, tất cả chư Phật thị hiện Niết bàn.

Môn niệm Phật an trụ viễn ly, vì trong một niệm thấy tất cả Phật từ nơi chỗ ở mà ra đi.

Môn niệm Phật an trụ quảng đại, vì tâm thường quán sát mỗi thân Phật đầy khắp tất cả pháp giới.

Môn niệm Phật an trụ vi tế, vì trong một chân lông có bất khả thuyết Như Lai xuất hiện, đều đến chỗ Phật mà kính thờ.

Môn niệm Phật an trụ trang nghiêm, vì trong một niệm thấy tất cả cõi đều có chư Phật thành Đẳng Chánh Giác hiện thần biến.

Môn niệm Phật an trụ năng sự, vì thấy tất cả Phật xuất hiện thế gian, phóng trí huệ quang chuyển diệu pháp luân.

Môn niệm Phật trụ tâm tự tại, vì biết tùy theo sở thích của tự tâm, tất cả chư Phật hiện hình tượng.

Môn niệm Phật an trụ nơi tự nghiệp, vì biết tùy nghiệp tích tập của chúng sanh mà hiện hình tượng làm cho họ được giác ngộ.

Môn niệm Phật an trụ thần biến, vì thấy Liên hoa quảng đại của Phật ngự nở xòe khắp pháp giới.

Môn niệm Phật an trụ hư không, vì quán sát những thân của Như Lai trang nghiêm pháp giới hư không giới.

Như vậy ta làm sao biết được nói được những công đức hạnh của đại Bồ-tát.

Này thiện nam tử! Phương nam có một nước tên là Hải Môn, nơi đó có Tỳ-kheo tên là Hải Vân.

Người đến hỏi Hải Vân rằng Bồ-tát thế nào học Bồ-tát hạnh, tu Bồ-tát đạo?

Hải Vân Tỳ-kheo có thể phân biệt nói nhưn duyên phát khởi thiện căn quảng đại.

Nầy thiện nam tử! Hải Vân Tỳ-kheo sẽ làm cho người nhập ngôi trợ đạo quảng đại, sẽ làm cho người sanh sức thiện căn quảng đại, sẽ vì người mà nói nhưn duyên phát tâm Bồ-đề, sẽ làm cho người sanh quang minh Đại thừa quảng đại, sẽ làm cho người tu Ba-la-mật quảng đại, sẽ làm cho người nhập những hạnh hải quảng đại, sẽ làm cho người viên mãn thệ nguyện quảng đại, sẽ làm cho người tịnh môn trang nghiêm quảng đại, sẽ làm cho người sanh sức từ bi quảng đại.

Lúc đó, Thiện Tài đồng tử đánh lễ chân Đức Vân Tỳ-kheo, hữu nhiều quán sát, từ tạ mà đi.

Thiện Tài đồng tử nhứt tâm suy gẫm lời dạy của thiện tri thức.

Chánh niệm quán sát Trí huệ quang minh môn,

Bồ-tát giải thoát môn, Bồ-tát tam-muội môn,

Bồ-tát đại hải môn, Chư Phật hiện tiền môn,
 Chư Phật phương sở môn, Chư Phật quỹ tắc môn,
 Chư Phật đẳng hư không giới môn,
 Chư Phật xuất hiện thứ đệ môn,
 Chư Phật sở nhập phương tiện môn.

Thiện Tài đồng tử đi lần qua phương nam đến nước Hải Môn,
 đến chỗ Hải Vân Tỳ-kheo, đánh lễ chân Hải Vân, hữu nhiều xong,
 chấp tay bạch rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, muốn nhập
 tất cả trí hải vô thượng, mà chưa biết Bồ-tát thế nào có thể bỏ nhà
 thế tục sanh vào nhà Như Lai?

Thế nào có thể qua khỏi biển sanh tử vào được biển Phật trí?

Thế nào lìa được hàng phàm phu vào được hàng Như Lai?

Thế nào dứt được dòng sanh tử vào được dòng Bồ-tát hạnh?

Thế nào phá được xe sanh tử thành xe Bồ-tát nguyện?

Thế nào diệt được cảnh giới ma hiển được cảnh giới Phật?

Thế nào cạn được biển ái dục thêm lớn biển đại bi?

Thế nào đóng được cửa các nạn, các ác đạo, mở được cửa đại Niết bàn?

Thế nào ra khỏi thành tam giới vào được thành Nhứt thiết trí?

Thế nào vứt bỏ được tất cả vật ngoạn hảo để đem lợi ích tất cả chúng sanh?

Hải Vân Tỳ-kheo bảo Thiện Tài đồng tử rằng:

Thiện nam tử! Người đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề rồi ư?

Thiện Tài thưa:

Vâng, tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề.

Hải Vân Tỳ-kheo nói:

Thiện nam tử! Nếu các chúng sanh chẳng gieo căn lành thì chẳng thể phát tâm Vô thượng Bồ-đề.

Cần phải được phổ môn thiện căn quang minh, đủ chơn thiết đạo tam-muội trí quang, xuất sanh những phước hải quảng đại, tăng trưởng pháp bạch tịnh không có lười nghỉ, thờ thiện trí thức chẳng mỗi nhàm, chẳng kể thân mạng, không hề cất chứa, tâm bình đẳng như mặt đất không có niệm cao hạ, tánh thường từ mẫn với tất cả chúng sanh, nơi các loài sanh tử chuyên niệm chẳng bỏ, hằng thích quán sát cảnh giới Như Lai. Có như vậy mới phát được tâm Vô thượng Bồ-đề.

Phát Bồ-đề tâm là phát tâm đại bi, vì cứu khắp tất cả chúng sanh.

Là phát tâm đại từ, vì khắp giúp tất cả thế gian.

Là phát tâm an lạc, vì làm cho tất cả chúng sanh diệt tất cả khổ.

Phát tâm lợi ích, vì làm cho tất cả chúng sanh lìa ác pháp.

Phát tâm ai mãn, vì có ai kinh sợ thì đều giữ gìn.

Phát tâm vô ngại, vì rời bỏ tất cả chướng ngại.

Phát tâm quảng đại, vì tất cả pháp giới đều đầy khắp.

Phát tâm vô biên, vì khắp cõi hư không đều qua đến.

Phát tâm rộng rãi, vì đều thấy tất cả Như Lai.

Phát tâm thanh tịnh, vì trí không trái với pháp tam thể.

Phát tâm trí huệ, vì vào khắp biển Nhứt thiết trí huệ.

**Nầy thiện nam tử! Ta ở nước Hải Môn này đã mười hai năm,
thường dùng đại hải làm cảnh giới.**

Những là suy gamm đại hải quảng đại vô lượng.

Suy gamm đại hải rất sâu khó lường.

Suy gồm đại hải lần lần sâu rộng.

Suy gồm đại hải vô lượng châu báu kỳ diệu trang nghiêm.

Suy gồm đại hải chứa vô lượng nước.

Suy gồm đại hải màu nước chẳng đồng không thể nghĩ bàn.

Suy gồm đại hải là chỗ ở vô lượng chúng sanh.

Suy gồm đại hải dung thọ những chúng sanh thân to lớn.

Suy gồm đại hải nạp thọ được nước của trận mưa lớn.

Suy gồm đại hải không tăng, không giảm.

Này thiện nam tử! Lúc suy gồm như vậy, ta lại nghĩ rằng: Trong thế gian còn có gì rộng lớn hơn đại hải này chẳng?

Còn có gì vô lượng hơn đại hải này chẳng?

Còn có gì rất sâu hơn đại hải này chẳng?

Còn có gì báu lạ hơn đại hải này chẳng?

Này thiện nam tử! Lúc ta suy gẫm như vậy, bỗng có đại liên hoa xuất hiện. Liên hoa này rộng bằng vô năng thắng nhưn Đà-la-ni la bửu, cánh bằng phệ lưu ly bửu, lá bằng vàng diêm phù đàn, đài bằng trầm thủy, tua bằng mã não, nở thơm lan khắp trùm che cả đại hải.

Trăm vạn A-tu-la vương cầm lấy rộng hoa.

Trăm vạn châu ma-ni kết lưới trang nghiêm giăng che trên hoa.

Trăm vạn Long vương mưa nước thơm.

Trăm vạn Ca-lâu-la vương ngậm những chuỗi ngọc và dải lụa báu rủ thông bốn phía.

Trăm vạn La-sát vương từ tâm quán sát.

Trăm vạn Dạ-xoa vương cung kính đánh lễ.

Trăm vạn Càn-thát-bà vương nhiều thứ âm nhạc tán thán cúng dường.

Trăm vạn Thiên Vương mưa những Thiên hoa, Thiên man, Thiên hương, Thiên thiêu hương, Thiên đồ hương, Thiên mật hương, Thiên y phục, Thiên tràng, Thiên phan, Thiên cái. Trăm vạn Phạm Vương đánh lễ cung kính.

Trăm vạn Tịnh Cư Thiên chấp tay làm lễ.

Trăm vạn Chuyển Luân Vương cúng dường thất bửu trang nghiêm.

Trăm vạn Hải Thần đồng xuất hiện cung kính đánh lễ.

Trăm vạn vị quang ma-ni bửu quang minh chiếu khắp.

Trăm vạn tịnh phước ma-ni bửu dùng để trang nghiêm.

Trăm vạn phổ quang ma-ni bửu làm tạng thanh tịnh.

Trăm vạn thù thắng ma-ni bửu ánh sáng rực rỡ.

Trăm vạn diệu tạng ma-ni bửu quang chiếu vô biên.

Trăm vạn diêm phù đàn ma-ni bửu thứ đệ bày hàng.

Trăm vạn kim cang sư tử ma-ni bửu chẳng thể phá hoại thanh tịnh trang nghiêm.

Trăm vạn nhật tạng ma-ni bửu quảng đại thanh tịnh.

Trăm vạn khả lạc ma-ni bửu đủ mọi màu.

Trăm vạn như ý ma-ni bửu trang nghiêm vô tận, quang minh chiếu rực.

Liên hoa lớn này có ra là do thiện căn xuất thế của Như Lai. Tất cả Bồ-tát đều sanh lòng tin mến. Thập phương thế giới đều hiện tiền. Từ như huyễn pháp mà sanh, như mộng pháp mà sanh, thanh tịnh nghiệp mà sanh. Trang nghiêm bằng pháp môn vô tránh.

Nhập ấn vô vi. Trụ môn vô ngại. Sung mãn tất cả quốc độ mười phương. Tùy thuận cảnh giới thậm thâm của chư Phật.

Trong vô số trăm ngàn kiếp ca ngợi công đức đó cũng không hết được. Lúc đó, ta thấy trên liên hoa lớn ấy có một đức Như Lai ngồi kiết-già.

Thân Phật từ đây cao đến trời Hữu Đảnh.

Tòa bửu liên hoa bất tư nghì.

Đạo tràng chúng hội bất tư nghì.

Những tướng hảo thành tựu bất tư nghì.

Tùy hảo viên mãn bất tư nghì.

Thần thông biến hóa bất tư nghì.

Sắc tướng thanh tịnh bất tư nghì.

Vô kiến đánh tướng bất tư nghì.

Tướng lưới rộng dài bất tư nghì.

Ngôn thuyết thiện xảo bất tư nghì.

Âm thanh viên mãn bất tư nghì.

Lực vô biên tế bất tư nghì.

Thanh tịnh vô úy bất tư nghì.

Biện tài quảng đại bất tư nghì.

Ta lại nghĩ nhớ đức Phật đó thuở xưa tu hành bất tư nghì.

Tự tại thành đạo bất tư nghì.

Diệu âm diễn pháp bất tư nghì.

Phổ môn thị hiện các thứ trang nghiêm bất tư nghì.

Tùy hai bên thấy Phật đều sai khác bất tư nghì.

Tất cả sự lợi ích đều làm cho viên mãn bất tư nghì.

Lúc đó, đức Như Lai ấy liền đưa tay hữu rờ đánh đầu của ta, vì ta mà diễn nói Phổ nhãn pháp môn, khai thị cảnh giới tất cả Như Lai, hiển pháp tất cả hạnh Bồ-tát, xiển minh tất cả diệu pháp của chư Phật, tất cả pháp luân đều nhập trong đó.

Có thể thanh tịnh tất cả Phật độ.

Có thể dẹp tất cả dị đạo tà luận.

Có thể diệt tất cả quân ma.

Có thể làm cho chúng sanh đều sanh hoan hỷ.

Có thể soi tất cả tâm hành của các chúng sanh.

Có thể biết những căn cơ của tất cả chúng sanh, tùy tâm chúng sanh đều làm cho được khai ngộ.

Ở nơi đức Như Lai ấy, ta được nghe pháp môn này, thọ trì đọc tụng, ghi nhớ quán sát.

Giả sử có người dùng nước mực nhiều như nước đại hải, cây viết chất đồng lớn như núi Tu Di, biên chép pháp môn phổ nhãn này, một môn trong một phẩm, một pháp trong một môn, một nghĩa trong một pháp, một câu trong một nghĩa cũng viết chẳng được ít phần huống là có thể viết hết.

Này thiện nam tử! Ở nơi đức Phật ấy, ta thọ trì pháp môn Phổ nhãn như vậy trọn một ngàn hai trăm năm.

Trong mỗi ngày, ta dùng Văn trì Đà-la-ni quang minh lãnh thọ vô số phẩm.

Dùng Tịch tịnh môn Đà-la-ni quang minh xu nhập vô số phẩm.

Dùng Vô biên triền Đà-la-ni quang minh vào khắp vô số phẩm.

Dùng Tùy tha quán sát Đà-la-ni quang minh phân biệt vô số phẩm.

Dùng Oai lực Đà-la-ni quang minh nhiếp khắp vô số phẩm.

Dùng Liên hoa trang nghiêm Đà-la-ni quang minh dẫn phát vô số phẩm.

Dùng Thanh tịnh ngôn âm Đà-la-ni quang minh khai diễn vô số phẩm.

Dùng Hư không tạng Đà-la-ni quang minh hiển thị vô số phẩm.

Dùng Quang tự Đà-la-ni quang minh thêm rộng vô số phẩm.

Dùng Hải tạng Đà-la-ni quang minh luận biện phân tích vô số phẩm.

Nếu có chúng sanh từ mười phương đến,

Hoặc Thiên, hoặc Thiên vương,

Hoặc Long, hoặc Long vương,

Hoặc Dạ-xoa, hoặc Dạ-xoa vương,

Hoặc Càn-thát-bà, hoặc Càn-thát-bà vương,

Hoặc A-tu-la, hoặc A-tu-la vương,

Hoặc Ca-lâu-la, hoặc Ca-lâu-la vương,

Hoặc Khẩn-na-la, hoặc Khẩn-na-la vương,

Hoặc Ma-hầu-la-già, hoặc Ma-hầu-la-già vương,

Hoặc Nhơn, hoặc Nhơn vương,

Hoặc Phạm, hoặc Phạm vương.

Tất cả đại chúng như vậy đều đến chỗ ta. Ta đều vì họ mà khai thị giải thích xưng dương tán thán.

Đều làm cho họ mến thích xu nhập an trụ quang minh Phổ nhãn pháp môn này.

Này thiện nam tử! Ta chỉ biết Phổ nhãn pháp môn này.

Như chư đại Bồ-tát thâm nhập tất cả Bồ-tát hạnh hải, vì tùy nguyên lực mà tu hành.

Nhập đại nguyện hải vì ở thế gian trong vô lượng kiếp.

Nhập tất cả chúng sanh hải, vì tùy tâm sở thích của họ để rộng lợi ích.

Nhập nhưt thiết chúng sanh tâm hải, vì xuất sanh thập phương vô ngại trí quang.

Nhập nhưt thiết chúng sanh căn hải vì đáng tùy nghi giáo hóa đều làm cho điều phục.

Nhập tất cả sát-hải, vì thành mãn bốn nguyện nghiêm tịnh Phật độ.

Nhập tất cả Phật hải, vì nguyện thường cúng dường chư Như Lai.

Nhập tất cả pháp hải, vì có thể dùng trí huệ đều ngộ nhập.

Nhập tất cả công đức hải, vì mỗi mỗi tu hành cho được đầy đủ.

Nhập tất cả chúng sanh ngôn từ hải, vì ở tất cả cả cõi chuyển chánh pháp luân... Như thế thì ta làm sao biết được nói được công đức hạnh đó.

Này thiện nam tử! Từ đây qua phương nam sáu mươi do tuần, bên đường Lăng Già, có một tụ lạc tên là Hải Ngạn.

Ở đó có Tỳ-kheo tên là Thiện Trụ. Người nên đến đó hỏi Bồ-tát phải thế nào tịnh Bồ-tát hạnh?

Thiện Tài đồng tử đánh lễ chân Hải Vân Tỳ-kheo, hữu nhiều chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

Lúc đó, Thiện Tài đồng tử chuyên niệm lời dạy của thiện tri thức, chuyên niệm Phổ nhãn pháp môn, chuyên niệm Phật thần

lực, chuyên trì Pháp cú vân, chuyên nhập Pháp hải môn, chuyên gẫm pháp sai biệt, thâm nhập pháp xoay chuyển vào khắp pháp hư không, trừ sạch pháp ế chướng, quán sát pháp bửu xứ.

Thiện tài đồng tử vừa tư duy suy gẫm đi lần qua phương nam, đến bên đường Lăng Già, nơi tụ lạc Hải Ngạn, xem xét mười phương tìm cầu Thiện Trụ Tỳ-kheo.

Thấy Thiện Trụ Tỳ-kheo đi kinh hành qua lại ở trên hư không. Có vô số chư Thiên cung kính vây quanh rưới những Thiên hoa, trỗi Thiên kỹ nhạc, tràng phan gấm lụa thảy đều nhiều vô số đầy khắp hư không để cúng dường.

Chư đại Long vương ở giữa hư không nổi bất tư nghì mây trăm thủy hương, chấn sấm, xẹt chớp, dùng để cúng dường.

Khẩn-na-la vương trôi những tiếng nhạc, đúng pháp ca ngợi, dùng đây để cúng dường.

Ma-hầu-la-già vương dùng bất tư nghì y phục rất vi tế trải giăng trần thiết, lòng rất hoan hỷ, để cúng dường.

A-tu-la vương nổi bất tư nghì mây ma-ni báu, vô lượng quang minh các thứ trang nghiêm đồng khắp hư không dùng để cúng dường.

Ca-lâu-la vương hiện hình đồng tử, có vô lượng thể nữ vây quanh, rớt ráo thành tựu tâm không sát hại, ở giữa hư không chấp tay cúng dường.

Bất tư nghì số các La-sát vương, vô lượng La-sát vây quanh, thân hình cao lớn đáng kinh sợ, thấy Thiện Trụ Tỳ-kheo từ tâm tự tại, liền chấp tay khom mình chiêm ngưỡng cúng dường.

Bất tư nghì số các Dạ-xoa vương, mỗi vị đều có chúng của mình vây quanh, bao vòng bốn phía cung kính thủ hộ.

Bất tư nghì số các Phạm Thiên vương, ở giữa hư không, cúi mình chấp tay dùng pháp nhưn gian tán dương ca ngợi.

Bất tư nghì số các Tịnh Cư Thiên, với cung điện ở giữa hư không, chấp tay cung kính phát hoằng thệ nguyện.

Thiện Tài đồng tử thấy những sự trên đây, lòng hoan hỷ chấp tay kính lễ Thiện Trụ Tỳ-kheo rồi bạch rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề mà chưa biết Bồ-tát thế nào tu hành Phật pháp?

Thế nào tích tập Phật pháp?

Thế nào đầy đủ Phật pháp?

Thế nào huân tập Phật pháp?

Thế nào tăng trưởng Phật pháp?

Thế nào tổng nhiếp Phật pháp?

Thế nào cứu cánh Phật pháp?

Thế nào tịnh trị Phật pháp?

Thế nào thâm tịnh Phật pháp?

Thế nào thông đạt Phật pháp?

Tôi nghe đức Thánh hay khéo dạy bảo. Ngưỡng mong xót thương vì tôi mà tuyên nói Bồ-tát thế nào chẳng bỏ thấy Phật, thường ở chỗ Phật siêng năng tu tập?

Bồ-tát thế nào chẳng bỏ Phật pháp đều dùng trí huệ mà được minh chứng?

Bồ-tát thế nào chẳng bỏ đại nguyện có thể lợi ích khắp tất cả chúng sanh?

**Bồ-tát thế nào chẳng bỏ chúng sanh trụ tất cả kiếp không lòng
mỏi nhàm?**

**Bồ-tát thế nào chẳng bỏ Phật độ có thể nghiêm tịnh tất cả thế
giới?**

**Bồ-tát thế nào chẳng bỏ Phật lực đều có thể thấy biết Như Lai tự
tại?**

**Bồ-tát thế nào chẳng bỏ hữu vi mà cũng chẳng trụ hữu vi, ở trong
tất cả loài hữu lậu, dường như biến hóa, thị hiện thọ sanh tử tu Bồ-
tát hạnh?**

**Bồ-tát thế nào chẳng bỏ nghe pháp đều có thể lãnh thọ chánh
giáo của chư Phật?**

**Bồ-tát thế nào chẳng bỏ trí quang vào khắp chỗ sở hành của tam
thế trí?**

Thiện Trụ Tỳ-kheo bảo Thiện Tài rằng:

Lành thay! Lành Thay!

Này thiện nam tử! Người đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, nay lại phát tâm cầu hỏi Phật pháp, cầu hỏi pháp Nhứt thiết trí, Tự nhiên trí.

Này thiện nam tử! Ta đã thành tựu môn giải thoát vô ngại. Hoặc đi, hoặc đứng, hoặc đến, hoặc lui, tùy thuận tư duy tu tập quán sát, liền được trí huệ quang minh tên là Cứu cánh vô ngại.

Vì được trí huệ quang minh này nên biết tâm hành của tất cả chúng sanh không chướng, không ngại.

Biết sự chết và sanh của tất cả chúng sanh.

Biết đời trước của tất cả chúng sanh.

Biết những sự trong kiếp vị lai của tất cả chúng sanh.

Biết những sự trong đời hiện tại của tất cả chúng sanh.

Biết ngôn ngữ âm thanh nhiều loại sai biệt của tất cả chúng sanh.

Quyết những nghi vấn của tất cả chúng sanh.

Biết căn tánh của tất cả chúng sanh. Tùy theo lúc tất cả chúng sanh nên được giáo hóa đều có thể qua đến nơi họ ở.

Biết tất cả sát na, la bà, mâu hô lật đa, giờ khắc ngày đêm.

Biết thứ đệ lưu chuyển trong biến tam thế. Tất cả những sự thấy biết như vậy đều không chướng không ngại.

Cũng có thể đem thân mình qua đến tất cả cõi Phật mười phương không chướng ngại.

Tại sao vậy? Vì được sức thần thông vô trụ vô tác.

Này thiện nam tử! Vì ta được sức thần thông này nên ở giữa hư không, hoặc đi, hoặc đứng, hoặc ngồi, hoặc nằm, hoặc ẩn, hoặc

hiển, hoặc hiện một thân, hoặc hiện nhiều thân, đi xuyên qua tường vách như đi nơi trống không.

Ở trên hư không ngồi kiết già qua lại tự tại như chim bay. Vào trong đất như xuống nước, đi trên nước như trên đất, khắp thân trên dưới đều phát lửa ngọn như đồng lửa lớn.

Hoặc có lúc chấn động tất cả đại địa. Hoặc có lúc lấy tay sờ rầm mặt nhứt mặt nguyệt.

Hoặc hiện thân mình cao đến Phạm cung. Hoặc hiện mây hương đốt. Hoặc hiện mây bửu diệm.

Hoặc hiện mây biến hóa. Hoặc hiện mây quang vông. Thảy đều rộng lớn đầy khắp hư không mười phương.

Hoặc trong một niệm qua phương Đông một thế giới, hai thế giới, trăm thế giới, ngàn thế giới, trăm ngàn thế giới, ...

nhẫn đến qua vô lượng thế giới, bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới.

Hoặc qua Diêm Phù Đề vi trần số thế giới.

Hoặc qua bất khả thuyết bất khả thuyết Phật-sát vi trần số thế giới. Ta ở trước chư Phật Thế Tôn trong tất cả quốc độ đó mà nghe thuyết pháp.

Ở chỗ mỗi đức Phật, hiện vô lượng Phật-sát vi trần số thân sai khác. Mỗi mỗi thân rưới vô lượng Phật-sát vi trần số mây đồ cúng dường.

Những là mây tất cả hoa, mây tất cả hương,

Mây tất cả tràng hoa, mây tất cả hương bột,

Mây tất cả hương thoa, mây tất cả lọng,

Mây tất cả y phục, mây tất cả tràng,

Mây tất cả phan, mây tất cả trường.

Đem tất cả thân vân cúng dường lên chư Phật.

Mỗi đức Như Lai có bao nhiêu lời dạy bảo ta đều thọ trì cả. Mỗi quốc độ có bao nhiêu sự trang nghiêm, ta đều nhớ rõ cả. Tất cả chín phương kia cũng đều như phương đông.

Bao nhiêu chúng sanh trong tất cả thế giới như vậy, nếu được thấy thân của ta, thì đều quyết định được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Tất cả chúng sanh trong những thế giới đó, ta đều thấy rõ tùy theo sự lớn nhỏ thắng liệt khổ vui của họ mà thị hiện đồng thân hình với họ để giáo hóa cho họ được thành tựu.

Nếu có chúng sanh nào thân cận ta, thì ta làm cho họ an trụ nơi pháp môn như đây.

Này thiện nam tử! Ta chỉ biết pháp môn Vô ngại giải thoát mau chóng cúng dường khắp chư Phật thành tựu khắp chúng sanh này.

Như chư Bồ-tát trì Giới đại bi,

Giới Ba-la-mật, giới Đại thừa,

Giới tương ưng với Bồ-tát đạo,

Giới vô chướng ngại, giới chẳng thối đọa,

Giới chẳng bỏ tâm Bồ-đề,

Giới thường dùng Phật pháp làm cảnh sở duyên,

Giới thường để ý nơi Nhứt thiết trí,

Giới như hư không, giới không y tựa tất cả thế gian,

Giới không mất, giới không tổn, giới không khuyết,

Giới không tạp, giới không trược,

Giới không hối, giới thanh tịnh,

Giới ly trần, giới ly cấu...

Những công đức như vậy, ta đâu có thể biết và nói được hết.

Này thiện nam tử! Từ đây qua phương Nam có một nước tên là Đạt Lý Tỷ Trà, có thành tên là Tự Tại, trong đó có một người tên là Di Già. Người nên đến đó hỏi Bồ-tát thế nào học Bồ-tát hạnh, trụ Bồ-tát đạo?

Thiện Tài đồng tử đánh lễ chân Thiện Trụ Tỳ-kheo, hữu nhiều chiêm ngưỡng lui ra đi về phương nam.

Lúc đó, Thiện Tài đồng tử nhứt tâm chánh niệm pháp môn Pháp quang minh tin sâu xu nhập.

Chuyên niệm Phật, chẳng dứt ngôi Tam Bảo. Khen tánh ly dục. Nhớ thiện tri thức. Chiếu khắp tam thế.

Nhớ những đại nguyện khắp cứu chúng sanh. Chẳng chấp hữu vi. Rốt ráo tư duy tột tánh của các pháp. đều có thể nghiêm tịnh tất cả thế giới. Nơi chúng hội đạo tràng của tất cả chư Phật, lòng không chấp trước.

Thiện Tài đồng tử đi lần qua phương nam đến thành Tự Tại tìm Di Già, thấy người này đang ngồi trên pháp tòa sư tử nơi chợ giảng thuyết pháp môn Luân tự trang nghiêm. Có mười ngàn người vây quanh nghe pháp.

Thiện Tài đồng tử đánh lễ chân Di Già, hữu nhiễu vô lượng vòng, chắp tay cung kính bạch rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, mà tôi chưa biết Bồ-tát:

Thế nào học Bồ-tát hạnh, tu Bồ-tát đạo?

Thế nào lưu chuyển trong các loài mà chẳng quên mất tâm Bồ-đề?

Thế nào được ý bình đẳng kiên cố bất động?

Thế nào được tâm thanh tịnh không gì trở ngại được?

Thế nào phát sanh sức đại bi hằng không mỏi nhọc?

Thế nào nhập Đà-la-ni khắp được thanh tịnh?

**Thế nào phát sanh trí huệ quảng đại quang minh nơi tất cả pháp
là những ám chương?**

**Thế nào đủ sức vô ngại giải biện tài quyết rõ tất cả nghĩa tạng
thậm thâm?**

**Thế nào được sức chánh niệm ghi nhớ thọ trì tất cả pháp luân
sai biệt?**

Thế nào được sức tịnh đạo, nơi tất cả loài khắp diễn thuyết các pháp?

Thế nào được sức trí tuệ nơi tất cả pháp đều có thể quyết định phân biệt nghĩa đó?

Di Già bảo Thiện Tài rằng:

Ngươi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề rồi ư?

Vâng, tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề.

Di Già liền vội vàng rời tòa sư tử mọp lạy Thiện Tài.

Rồi lại rải bông kim ngân, bửu châu vô giá, cùng với bột mịn chiên đàn, vô lượng thứ y trù trên mình Thiện Tài.

Di Già lại rải vô lượng những thứ hương hoa, các thứ phẩm vật để cúng dường. Sau đó mới đứng dậy khen rằng:

Lành thay! Lành thay!

Thiện nam tử có thể phát tâm Vô thượng Bồ-đề.

Này thiện nam tử! Nếu có ai phát được tâm Vô thượng Bồ-đề:

Thời là chẳng dứt mất tất cả Phật chủng.

Thời là nghiêm tịnh tất cả Phật độ.

Thời là thành thực tất cả chúng sanh.

Thời là thấu rõ tất cả pháp tánh.

Thời là tỏ ngộ tất cả nghiệp chủng.

Thời là viên mãn tất cả các hạnh.

Thời là chẳng dứt tất cả đại nguyện.

Thời là thiệt hiểu chủng tánh ly tham.

Thời có thể thấy rõ tam thế sai biệt.

Thời làm cho tín giải trọn được kiên cố.

Thời được tất cả Như Lai nhiếp trì.

Thời được tất cả chư Phật ỨC NIỆM.

Thời bình đẳng với tất cả BỒ-TÁT.

Thời được tất cả Hiền Thánh khen mừng.

Thời được tất cả Phạm vương kính lễ.

Thời được tất cả Thiên vương cúng dường.

Thời được tất cả Dạ-xoa thủ hộ.

Thời được tất cả La-sát hầu hạ.

Thời được tất cả Long vương nghinh tiếp.

Thời được tất cả Khẩn-na-la vương ca ngâm khen ngợi.

Thời được tất cả các Thế Chủ khen ngợi mừng vui.

Thời làm cho tất cả chúng sanh giới đều được an ổn.

Nam mô Hoa Nghiêm Hội Thượng Phật, Bồ-tát

Ma-ha-tát. (3 lần)

(Trang 553 or 731)

MA-HA BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA TÂM KINH

Quán Tự Tại Bồ-tát hành thâm Bát-nhã Ba-la-mật-đa thời
chiếu kiến ngũ uẩn giai không, độ nhất thiết khổ ách.

Xá Lợi Tử! Sắc bất dị không, không bất dị sắc, sắc tức thị
không, không tức thị sắc, thọ, tưởng, hành, thức, diệc phục
như thị.

Xá Lợi Tử! Thị chư pháp không tướng, bất sanh, bất diệt,
bất cấu, bất tịnh, bất tăng, bất giảm. Thị cố không trung vô sắc,
vô thọ, tưởng, hành, thức, vô nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý.

Vô sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp; vô nhãn giới, nãi chí vô
ý thức giới. Vô vô minh, diệc vô vô minh tận, nãi chí vô lão tử,
diệc vô lão tử tận.

Vô khổ, tập, diệt, đạo; vô trí, diệt vô đắc.

Dĩ vô sở đắc cố, Bồ-đề-tát-đỏa y Bát-nhã Ba-la-mật-đa cố, tâm vô quái ngại; vô quái ngại cố, vô hữu khủng bố, viễn ly điên đảo mộng tưởng, cứu cánh Niết-bàn.

Tam thế chư Phật y Bát-nhã Ba-la-mật-đa cố, đắc A-nậu-đa-la tam-miệu tam-bồ-đề.

Cố tri Bát-nhã Ba-la-mật-đa, thị đại thần chú, thị đại minh chú, thị vô thượng chú, thị vô đẳng đẳng chú, năng trừ nhất thiết khổ, chơn thiệt bất hư.

Cố thuyết Bát-nhã Ba-la-mật-đa chú, tức thuyết chú viết:

Yết-đế yết-đế, ba-la yết-đế, ba-la-tăng yết-đế, Bồ-đề tát bà-ha. (3 lần)

PHỔ HIỀN BỒ-TÁT ĐÀ-LA-NI

“A đàn địa, đàn đà bà địa, đàn đà bà đế,
 Đàn đà cư xá lệ, đàn đà tu đà lệ, tu đà lệ,
 Tu đà la bà đế, phật đà ba chiên nễ,
 Tát bà đà la ni a bà đa ni, tát bà bà sa a bà đa ni,
 Tu la bà đa ni, tăng già bà lý xoa ni,
 Tăng già niết dà đà ni, a tăng kỳ,
 Tăng già bà dà địa, đế lệ a nọa tăng già đầu lược,
 A la đế ba la đế, tát bà tăng già địa,
 Tam ma địa dà lan địa, tát bà đạt mạ tu ba lợi sát đế,
 Tát bà tát đỏa lâu đà kiêu xá lược,
 A nâu dà địa, tân a tỳ cát lợi địa đế.” (3 lần)

HỒI HƯỚNG

Phúng kinh công đức thù thắng hạnh
Vô biên thắng phước giai hồi hướng
Phổ nguyện pháp giới chư chúng sanh
Tốc vãng vô lượng quang Phật-sát.

Nguyện tiêu tam chương trừ phiền não
Nguyện đắc trí huệ chơn minh liễu
Phổ nguyện tội chương tất tiêu trừ
Thế thế thường hành Bồ-tát đạo.

**Nguyện sanh Tây Phương Tịnh Độ trung
Cửu phẩm liên hoa vi phụ mẫu
Hoa khai kiến Phật ngộ vô sanh
Bất thối Bồ-tát vi bạn hữu.**

**Nguyện dĩ thử công đức
Phổ cập ư nhất thiết
Ngã đẳng dĩ chúng sanh
Giai cộng thành Phật đạo.**

QUY Y TAM BẢO

**Tự Quy y Phật, Đương nguyện chúng sanh, Thế
giải đại đạo, Phát Vô thượng tâm.**

**Tự Quy y Pháp, Đương nguyện chúng sanh,
Thâm nhập kinh tạng, Trí huệ như hải.**

**Tự Quy y Tăng, Đương nguyện chúng sanh,
Thống lý đại chúng, Nhất thiết vô ngại.**

**Nguyện đem công đức này
Hướng về khắp tất cả
Đệ tử và chúng sanh
Đều trọn thành Phật đạo.**

HÒA NAM THÁNH CHÚNG.